

K A M E R A D E N.

Het is thans een jaar geleden, dat de bemanning van de „Zeven Provinciën” onder eigen leiding van Oleh-Leh naar Soerabaia stoomde. Het is een jaar geleden dat de Nederlandsche bezittende klasse deze daad van opstandigheid beantwoordde met het werpen van een bom, waardoor zes en twintig bruine en blanke proletariërs het leven lieten. Een jaar is voorbij gegaan, waarin de overlevende muitende kameraden in de kerker hun lot verbeidden en in den loop van dit jaar tot onmenschelijk zware straffen door den krijgsraad veroordeeld werden.

Een jaar is voorbij gegaan van plichtsverzaking der arbeiders die niets deden om hun solidariteit met deze kameraden te toonen.

Een jaar is voor ons voorbij gesnelde en voor de gekerkerden voorbij gekropen, waarin het proletariaat volharde in haar passiviteit en in haar benepen, bekrompen partij- en groepjes politiek, waarmede zij zichzelf op de plaats rust zette.

Het eenigste blijk van medeleven der partijformaties, der oude organisaties, bestond slechts daarin, dat zij naar behooren dezen strijd van het marine-proletariaat voor de kamerverkiezing uitbuitte. Zooals wij in „Spartacus” van 24 Februari 1933 reeds schreven, gingen zij al met deze „zaak” den boer op, toen de lijken der gevallen kameraden nog lauw waren. De roemruchte C. P. H. vooral heeft met deze gebeurtenis, die geheel indruischt tegen de politiek die zij voert en propageert, met de verkiezingen succes geogst.

Waar lijken zijn, daar zijn hyena's.

Want wie v. d. Lubbe, wiens daad in wezen hetzelfde karakter draagt als die der muitende makkers en wiens daad ook oogenschijnlijk slechts reactionnair optreden der bezittende klasse tot gevolg had, voor provocateur scheldt, die kan zich reeds daarom niet met de muitende bemanning waarachtig solidariseeren. Immers de bemanning der „Zeven Provinciën”, waarmede zij sympathie voorwende, handelde ook op eigen initiatief, handelde niet op order of zelfs maar in overeenstemming met de politiek van eenig partij, vakbond of groep. Waar partijen de scepter zwaaien over het proletariaat, daar is van zelfstandig, revolutionnair initiatief der arbeiders geen sprake. Daarom kunnen zij in werkelijkheid niets doen, moeten zij schijnbewegingen vertoonen, kunnen zij geen verzet wekken, kunnen zij niet de sluimerende krachten in de massa van arbeiders, soldaten en matrozen tot ontwaking brengen.

Neen, waar partijen en oude leidersorganisaties zijn, zijn juist zij de beletselen voor de directe massale solidariteit van het proletariaat.

Zij kunnen het niet, zij willen niet, zij durven niet. Bij hen is niet de bevrijdingsstrijd der arbeiders doel, maar de organisatie. Zij propageeren niet het socialisme om het socialisme, doch als middel ter versterking hunner organisatie.

Maar zoo was het niet bij de muitende makkers. Zeker ook daar organisatie, maar een organisatie, die zich niet buiten het bedrijf plaatste, dus niet iets apart, iets overbodigs, boven hen en buiten hen, maar van hen en voor hen. Een organisatie op de grondslag van het bedrijf, in handen der arbeiders van dat bedrijf. Solidariteit van het proletariaat is voorbeeld volgen van hen waarmede men zich solidariseert.

Zij, de partijen en vakverenigingen plegen bedrog, zij plegen verraad, zij stellen zich tegenover de dooden en gekerkerden der „Zeven Provinciën”, als zij U moties laten aannemen, wanneer zij U protestvergaderingen laten bezoeken, wanneer zij U laten schilderen „redt de muiters”, maar de partij-, vak- en groepsorganisatie handhaven.

Kameraden, wij zitten niet in religieuze deemoed het verleden te aanbidden, vergane kansen en gevallen makkers te beweenen, maar wij zeggen U: trekt leering uit deze gebeurtenissen, vormt Uw eigen organisatie op den grondslag van bedrijf en stempellokaal en strijdt voor de vernietiging van het kapitalisme. Want zooals de muiterij is vernietigd geworden door de lijdelijke houding van het proletariaat onder den invloed der oude leidersorganisaties, zoo kunnen alleen de muiters bevrijdt worden door het zelfstandig optreden van de arbeidersmassa zelf.

Gij solidariseert U dan pas, wanneer ook gij zelfstandig met alle doeltreffende middelen voor Uw eigen zaak optreedt.

Vormt Uw eigen organisatie. Tegen leidersdictatuur. Tegen oude vormen en gedachten. Op voor de Radenorganisatie. Hoog de klassesolidariteit!

S P A R T A C U S.

Den Haag, 5 Februari 1934.